

PIOTR OZYRA

Official Number	76764
Rank	polski: kpt.pil./317 DM/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1912-05-11
Date of death	1942-04-29
Cemetery	Boulogne-sur-Mer - cmentarz Wschodni Wsp. 50.723864, 1.622091
Grave	Plot XIII Row C Grave 13.
Photo of grave	A photograph of a white, arched gravestone for Piotr Ozyra. The inscription on the stone reads: "KPT. P. OZYRA 317 SODN. 29TH APRIL 1942 AGE 29 POLISH FORCES". Below the text is a relief of the Polish eagle emblem. The stone is set in a cemetery with a stone wall in the background.
Country	Francja
Period	II Wojna Światowa

Source

"Księga Lotników Polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa

"Ku czci..." Zbiorowa

"Polskie Siły Powietrzne...T.J. i Anna Krzystek

"Wiśnia Drugiego Skrzydła" cz. 1 Lotnictwo z Szachownicą 7 (4/2003) Sojda G., Śliżewski G.,

"Wiśnia Drugiego Skrzydła" cz. 2 Lotnictwo z Szachownicą 8 (1/2004) Sojda G., Śliżewski G.

Zdjęcie grobu: Grzegorz Zaleski.

www.polishairforce.pl/ozyra.html

Piotr Ozyra urodził się w okolicach Kozienic, 11 maja 1912 r. W latach 1919 - 1923 uczęszczał do szkoły powszechnej znajdującej się w sąsiedztwie Zwolenia. Następnie kontynuował edukację w Puławach. Nie zdał matury. Po przerwie w nauce przeniósł się do Korpusu Kadetów w Chełmnie. Tu zdał egzamin dojrzałości. Podjął również życiową decyzję że zostanie zawodowym wojskowym. 1 września 1931 r. został przyjęty do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Kształcił się na obserwatora lotniczego. Będąc po promocji w stopniu podporucznika został przydzielony do eskadry towarzyszącej w 5 pułku lotniczym. Stacjonował z nim w Lidzie. Po ukończeniu kursu szybowcowego uzyskał licencje pilota szybowcowego w kategoriach: "A" i "B". Po paru miesiącach służby w eskadrze zgłosił się na przeszkolenie w charakterze pilota. 1 maja 1934 r. został wysłany do Centrum Wyszakolenia Oficerów Lotnictwa. W Dęblinie przeszedł kurs podstawowego pilotażu. Po jego ukończeniu wrócił do Lidy. Ale już w grudniu 1934 r. odszedł do eskadry myśliwskiej 2 pułku lotniczego. Z grodu Kraka dla podniesienia kwalifikacji pilota myśliwskiego wysłany został do Lotniczej Szkoły Strzelania i Bombardowania. Przebywał w Grudziądzu od drugiej połowy kwietnia do końca czerwca 1935 r. Po ukończeniu kursu wyższego pilotażu wrócił do Krakowa. Z pod Wawelu odszedł do Wyższej Szkoły Pilotażu w Grudziądzu. Uczył i przygotowywał do walk powietrznych pilotów myśliwskich. Na wiosnę 1939 r. razem ze Szkołą przeniesiony został do leżącego Ułęża. Służył w nim do wybuchu II wojny światowej.

W pamiętnym wrześniu 1939 r. jako instruktor trafił do formowanej z kadr WSP i SPL eskadry myśliwskiej. Eskadra miała bronić lotnisk węzła dęblińskiego. Jako pilot brał udział w walkach z niemieckimi bombowcami. Nie odniósł zwycięstw. 17 września ewakuował się do Rumunii. Unikając internowania przedostał nad Morze Czarne. 15 października z grupą kolegów lotników odpłynął do Bejrutu. Po przesiadce wyruszył do Marsylii. Po stosunkowo krótkim pobycie we Francji zgłosił się do grupy lotników, mających wyjechać do Wielkiej Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei miał odbyć przeszkolenie na samolotach Royal Air Force. Pod koniec stycznia 1940 r. dotarł do Wielkiej Brytanii. Przydzielony był do Centrum Wyszakolenia Lotnictwa. Centrum zajmowało stację RAF Eastchurch u ujścia Tamizy. Po wstępie jakim było szkolenie naziemne a następnie po przeszkoleniu na angielskim sprzęcie jeszcze w 1940 r. został? instruktorem. Był nim w szkole pilotażu początkowego 15 EFTS. Jego praca polegała na zapoznawaniu z brytyjskim sprzętem polskich pilotów. 10 marca 1941 r. przeniesiony został do 55 OTU. Tu ukończył kurs pilotażu po którym 15 kwietnia 1941 r. skierowany został do polskiej jednostki. Trafił do 317 Dywizjonu Myśliwskiego "Wileńskiego". Polacy kończyli przygotowania do rozpoczęcia samodzielnych lotów bojowych. 4

września 1941 r. został dowódcą eskadry "B" w dywizjonie 11 stycznia 1942 r. w czasie patrolu nad konwojem morskim w okolicy Plymouth razem z kolegą zestrzelił samolot Ju-88. Polakom przyznano po 1/2 zestrzelenia. Było to jego pierwsze i jedyne zwycięstwo powietrzne.

Po śmierci kapitana Brzezińskiego, Ozyra objął dowodzenie nad "Wilniukami". 29 kwietnia 1942 r. poprowadził ich razem z 1 Polskim Skrzydłem Myśliwskim na osłonę bombowców nad Francję. W rejonie miasta Le Treport Polacy zostali zaskoczeni przez silne zgrupowanie nieprzyjaciela. Niemcy strzelali celnie. Focke-Wulfy w czasie walki zestrzeliły dwóch polskich dowódców: 1 Skrzydła - majora Mariana Pisarka - i 317 dywizjonu - kapitana Ozyrę. Jego Spitfire wpadł do morza. Po pięciu dniach woda wyrzuciło ciało pilota na brzeg francuski. Ozyra został pochowany na cmentarzu w Boulogne.

Opracowanie: Konrad RYDOŁOWSKI